

NYUGDIJSZABÁLYZAT.

A pécsi püspöki uradalom
rendes tisztviselői, azok özvegyei
és gyermekei számára.

NYOMATOTT
RAUBITSCHek IZÓRNÁL BONYHÁDON,
1921.

NYUGDIJSZABÁLYZAT.

A pécsi püspöki uradalom
rendes tisztviselői, azok özvegyei
és gyermekei számára.

NYOMATOTT
RAUBITSCHek IZÓRNÁL BONYHÁDON,
1931.

I. FEJEZET.

Általános határozmányok.

1. §.

A pécsi püspöki uradalomban 1917. évi július hó 1-én életbe léptetett s a jelen nyugdíjszabályzathoz fűzött, annak kiegészítő részét képező tiszti szabályzatokban foglalt rangfokokat valamelyikébe kinevezett, vagy a már előzőleg alkalmazásban levő, de ezen rangfokokat valamelyikében megerősített tisztviselők a mindenkori javadalmas püspök, illetve széküresedés alatt az időközi jövedelmek jogszerű élvezője által, vagy az általuk kinevezési okmánnyal alkalmazott tisztviselők, ha a szolgálat kötelékéből megválnak, a jelen szabályzatban előirt feltételek mellett állandó ellátásra (nyugdíjra), vagy egyszer s mindenkorra adandó kielégítésre tarthatnak igényt.

A tisztviselői szolgálati szabályzatban rendszeresített állások közül minden változtatás csak a vallás és közoktatásügyi Miniszterium jóváhagyásával nyer a nyugdíjigényre is kiterjedő joghatályt.

Nyugdíjjogosult tisztviselő özvegye jelen szabályzat feltételeinek fennforgása esetén szintén nyugdíjigénnyel bir, gyermekeit pedig a 32. §. értelmében neveltetési járulék illeti meg.

2. §.

Jelen szabályzat életbeléptetése előtt kinevezett, de **jelenleg** is szolgálatot teljesítő tisztviselők nyugdíjigénye ezen szabályzat 11. 12. §§. szerint bírálendő el.

3. §.

Jelenleg alkalmazásban lévő tisztviselők kivétel nélkül nyugdíjra jogosultak. Ugyanez áll a később kinevezendő tisztviselőkre is, hacsak a kinevezési okmányuk világosan ellenkező rendelkezést nem tartalmaz.

4. §.

Sem a maga, sem pedig özvegye vagy árvája részére nyugdíjat vagy egyszer s mindenkorra szóló kielégítést nem igényelhet az a tisztviselő, aki:

- a.) állásáról önként lemond;
- b.) állását engedély nélkül önként elhagyva arra 14 nap elteltével sem tér vissza;
- c.) a birtokos és gazdatiszt közötti jogviszonyt szabályozó 1900. évi XXVII. t. c.-ben meghatározott olyan cselekményt követ el, mely miatt állásából büntetésből felmondás nélkül bocsátható el;
- d.) a tisztviselői szolgálati szabályzat 25. 26. § a értelmében fegyelmi uton elbocsájtatik, vagy olyan cselekményt követ el, amire nézve ezen szabályzatok értelmében a nyugdíjjogosultság megszűnté áll elő;
- e.) ideiglenesen nyugalomba helyeztetvén az ideiglenes nyugalomba helyezés okainak megszűnté után felhívás dacára régebbi állását elfoglalni nem akarja;
- f.) valamely büncselekmény elkövetése miatt a magyar bíróság által hivatalvesztésre jogérvényesen el lett ítélve;
- g.) olyan cselekmény elkövetése után, melyre a magyar büntető törvénykönyv szerint az f.) pontban jelzett mellékbüntetés is kiszabandó lenne, megszökik, vagy reá nézve a Btkv. 105. §-ának valamelyik esete bekövetkezik s ennek következtében ezen büncselekmény miatt vele szemben marasztaló ítélet nem hozható.

5. §.

A 4. §. a.) és f. pontjaiban meghatározott esetekben a nyugdíjigény elvesztése a lemondás elfogadásának, illetve a büntető bírósági ítélet jogerőre emelkedésének természetes folyománya.

Ha valamely tisztviselőre halála után oly időben derül ki a 4. §. c.) és f.) pontjaiban megjelölt valamely cselekmény elkövetése, mikor özvegyének nyugdíjjogosultsága már meg-

állapított és részére a nyugdíj folyosítása már elrendeltetett, ennek szerzett joga épségben marad, tőle a nyugdíjjogosultság el nem vonható.

Ellenben ha nyugdíjazott tisztviselőre derül ki a 4. §. c.) pontjában körülírt de tényleges szolgálata idején elkövetett cselekmény, vagy ha nyugdíjba helyezése után követi el a 4. §. f.) és g.) pontjaiban megjelölt cselekmények valamelyikét, a jogvesztés beáll.

6. §.

A nyugdíj nagyságát befolyásoló tényezők:

- a.) a beszámítható szolgálati idő tartama;
- b.) a tisztviselői szolgálati szabályzatban az egyes rangfokozatoknál megállapított és a szolgálatban utoljára élvezett nyugdíjba beszámítható törzsfizetés nagysága.

7. §.

Beszámítható szolgálati időnek tekintendő az ezen nyugdíjszabályzat életbeléptetésekor szolgálatban levő, vagy ezután kinevezett tisztviselőkre nézve az az idő tartam, melyet a kinevezési okmányának kelte, illetve állomásának tényleges elfoglalása óta nyugdíjazásáig egyfolytában szolgálatban töltött.

8. §.

Nem tekinthető a szolgálat megszakításának az az idő, melyet valamely tisztviselő ideiglenes nyugdíjazásban vagy engedély alapján szabadságon töltött, akár betegség, akár egyéb indok képezte a szabadságolás, illetve ideiglenes nyugdíjazás alapját. Nem tekinthető a szolgálat megszakításának az az idő sem, melyet a tisztviselő, mint a véderő kötelékéhez tartozó tartalékos, vagy póttartalékos katona a szokásos fegyvergyakorlaton, vagy katonai kiképzés céljából, avagy hadjárat miatt uradalmi szolgálaton kívül töltött.

A szolgálat megszakításának tekintendő és a nyugdíjba be nem számítható az az idő, melyet valamely tisztviselő,

mint tényleges szolgálatot teljesítő katona, ideértve az egy éves önkénteseket is az uradalmon kívül töltött.

Ugyanez a rendelkezés irányadó az ideiglenes nyugalomban eltöltött időre is, ha az illető a nyugdíjazás okainak megszűntével újra tényleges szolgálatba lépett, de ezen idő az egy évet meghaladta.

Azon esetre, ha valamely tisztviselő a szolgálati szabályzat értelmében állásától fel lett függesztve, de az ellene indított fegyelmi eljárás sorában nem találtatott vétkesnek, az így eltöltött idő nem tekinthető a szolgálat megszakításának.

9. §.

Aki 40 évet meghaladott korban alkalmaztatik, csak azon esetben tarhat igényt nyugdíjra, ha a püspüki uradalomban ezen nyugdíjszabályzat értelmében részére 10 évi szolgálati idő beszámítható. Ezen szolgálati idő betöltése előtt azonban csupán egyszer s mindenkorra szóló végkielégítésre lehet igénye.

10. §.

A végkielégítés az igény megállapítása után azonnal folyósítandó. A nyugdíj az igény megállapítása után $\frac{1}{4}$ évenként utólagosan, azon naptól kezdődőleg fizetendő, mikor az illető tisztviselő megszűnt a tényleges szolgálata után járó fizetéseket élvezni. A nyugdíjfizetés kötelezettsége azon évnegyed utolsó napján szűnik meg, mely évnegyedben a nyugdíjjogosult címe megszűnik.

11. §.

A nyugdíj a tiszti szabályzatban az egyes rangfokozatoknál megállapított és nyugdíjul szolgáló fizetésnek 10 szolgálati év után 40 % ával, s 10 évet meghaladó szolgálat után minden további év befejeztével két—két %-al magasabb összegben állapítandó meg, de úgy, hogy 36 évi szolgálati idő kitöltése után a teljes nyugdíjösszeg jár.

A megállapított teljes nyugdíjösszegnél magasabb nyugdíjban a tiszt még hosszabb szolgálati idő után sem részesíthető.

12. §.

A nyugdíjalapul szolgáló jövedelem után tartozik minden tisztviselő a nyugdíjalap javára évnegyedes részletekben az ideiglenes szolgálatban eltöltött időre is a teljes nyugdíjat biztosító szolgálati időig, vagy a nyugdíjba lépésig, illetve elhalálozásáig 2 % -ot befizetni.

A nyugdíjra jogosultak a nyugdíjszabályzatot magába foglaló járulékbefizetési könyvecskével lesznek ellátva, a járulék lerovását ezen könyvecskében az uradalmi pénztár nyugtázza.

Azon tiszt, aki ezen járulékfizetési kötelezettségének eleget nem tesz, a tényleges szolgálatból való megváltása esetében bármilyen néven nevezendő ellátás iránti igényét elveszti.

Az államnál, vagy más uradalomnál eltöltött szolgálati időnek a nyugdíjba való beszámítása minden egyes esetben a javadalmas utján a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumtól kérelmezhető. Az engedélyt elnyerő tisztviselők ezen szabályzat életbeléptetésekor fennálló nyugdíjigényük után a beszámított évekre visszamenőleg ezen szakasz első bekezdésében jelzett jövedelem után 4 % -ot és annak esedékességüktől számítandó 6 % kamatait tartoznak a nyugdíjalap javára befizetni.

Az ilyen befizetés ezen nyugdíjszabályzat életbelépése után évnegyed év alatt a teljes összeg erejéig teljesítendő, különben ezen pont intézkedései megszűnnek érvényrel birni.

13. §.

Minden néven nevezendő állandó ellátás az uradalmi pénztárnál szabályszerű nyugta ellenében, személyesen, vagy igazolt megbízott, esetleg postai küldés utján vehető fel. Az utóbbi esetben a beküldendő nyugtán az illetékes előjáróság, vagy lelkészi hivatal utján igazolandó, hogy a nyugdíjjogosult életben van, illetve az állandó ellátás esetei fennállanak.

Arra a tisztviselőre, aki 36 évi szolgálat után továbbra is szolgálatban marad, a nyugdíjárulék fizetésének kötelezettsége megszűnik, valamint a már nyugdíjazottakra is.

II. FEJEZET.

A nyugdíjalapról.

14. §.

Az 1. §-ban megnevezett ellátási igények fedezetére nyugdíjalap létesítetik, melynek célja a javadalom mindenkori élvezőjére nehezedő nyugdíjfizetési költség terheinek könnyítése és a tisztviselők nyugdíjigényének minden lehetőséggel szemben való biztosítása.

A nyugdíjalap létesítésére és gyarapítására szolgálnak:

- a.) a mindenkori javadalmas által a nyugdíjalapra évről-évre befizetett összeg, melynek legalább 1000 koronát kell kitennie, mindaddig, míg a nyugdíjalap kamatai a nyugdíjazottak ellátási igényét nem fedezi.
- b.) ezen szabályzat értelmében a nyugdíjra jogosult tisztek által fizetendő évi hozzájárulás;
- c.) a tiszti szabályzatban foglalt rangfokozatokban történt előléptetés esetén a régi és új készpénz fizetés különbözet 20 % ával leendő hozzájárulás egy évig az illető tisztviselő által;
- d.) a nyugdíjalap javára esetleges adományok és alapítványok;
- e.) az uradalmi alkalmazottakra büntetéskép kiszabott birságpénzek.

A nyugdíjalap a pécsi püspöki uradalom központi pénztára által külön elszámolás mellett kamatozásra elhelyezendő. (pupularis biztosítás mellett kölcsön is adható.)

A nyugdíjalap tőkájének kamata a nyugdíjak és végkielégítések fedezésére felhasználható, s mindaddig míg az alap kamatjövödelméből az összes nyugdíjak nem fedezhetők, a kamatjövödelmen fölül szükséges összeg a püspökség folyó jövödelméből adandó ki.

A nyugdíjalapról a pénztár által készített, s az uradalmi számvévőség által fölülvizsgált számadás a vallás- és közokt. m. kir. Miniszteriumhoz évenként megvizsgálás végett bemutatandó.

A nyugdíjalapot 3-ik személyekkel szemben úgy a bíróságoknál, mint a hatóságoknál a mindenkori javadalmas képviseli.

A nyugdíjalapba befolyt összeg soha senki által, semmi cím alatt vissza nem követelhető, hanem minden körülmények között a pécsi püspöki uradalom tisztjei részére alkotott püspökségi nyugdíjalapot fog képezni.

A nyugdíjalap után származó kamatoknak nyugdíjfizetésekre fel nem használt része mindig a tőkéhez csatolandó.

III. FEJEZET.

A nyugdíjazás és végkielégítés esetei.

15. §.

Az uradalmi nyugdíjra jogosult tisztek mindegyike, ha legalább 10 évi beszámítható szolgálattal birnak, az alább felsorolt esetek bármelyikében élete fogytáig, illetve egészsége helyreálltáig; a b.) alatti esetben pedig netaláni újabb alkalmaztatásáig járó nyugdíjra tarthat igényt:

- a.) ha testi vagy lelki fogyatkozás miatt hivatalos kötelezettségeinek teljesítésére véglegesen, vagy legalább tartósan képtelenné vált;
- b.) a hivatalok vagy állomások megszüntetése következtében vagy egyéb fontos okból hivatalát, vagy szolgálatát elveszti;
- c.) 36 évi szolgálat betöltése után;
- d.) ha 65 életévét betöltötte;
- e.) ha szolgálati vétség esetében szolgálat adó ura előleges fegyelmi eljárás után valamely tisztet állásától felmentene és ha az elkövetett vétség a tiszti szabályzat vagy ezen nyugdíjszabályzat rendelkezései értelmében nem olyan, ami a nyugdíjigény elvesztését vonná maga után,

Az a.) alatti esetben a testi vagy lelki fogyatkozás a pécsi püspöki uradalmi és közhatósági orvosok egyértelmű bizonyítványaival igazolandó.

16. §.

Minden tisztviselő, hacsak állásának betöltésére a 15. § ban foglalt okokból képtelenné nem válik, nyugdíjigényének különben elvesztésének terhe alatt köteles a 36 évi szolgálatot kitölteni. Ha valamely tisztviselőre a 15. §. a.) pontjában megjelölt esetek valamelyike következik be, joga van a javadalmasnak öt ideiglenesen nyugdíjazni. Az ideiglenes nyugdíjazás leghosszabb tartama egy év. Ha ezen időn belül az ideiglenes nyugdíjazás okai megszűnnek, joga van a javadalmasnak a 4. §. e.) alpontjára utalással a tisztviselőt előbbi állása elfoglalására utasítani.

Ha ilyen intézkedés nem történik, egy esztendő eltelével a nyugalmazás véglegesnek tekintendő.

17. §.

Ha a 4. §-ban említett esetek kivételével a 15. §. a.) b.) d.) és e.) pontjaiban felsorolt föltételek be is következnek valamely tisztviselőre a 10 évi szolgálati idő, illetve beszámítható nyugdíjjogosultság előtt, ez esetben csak végkielégítésre tarthat igényt, mely 3 beszámítható szolgálati évig javadalmazásának egy évi, 3 évtől egész 6 évig egy és fél évi, 6 évtől 8 évig 2 évi, és 10 évig 3 évi összegben állapítandó meg egyszer s mindenkorra.

18. §.

Azon tisztviselő, ki hivatalos uton, vagy szolgálata teljesítése közben, vagy a szolgálat teljesítése következtében teljesen és nyilván bizonyíthatóan szolgálatképtelen lett, ha még 10 évi beszámítható szolgálata nincs, szabad tetszése szerint vagy a 17. §. szerinti végkielégítést, vagy holtig fizetendő évjáradékot követelhet, mely évjáradék a 10 évi betöltött szolgálati év után számítandó nyugdíjösszegben álla-

pitandó meg. — Ha 10 évi szolgálat betöltése után, de 20 évi szolgálat betöltése előtt lett fenti módon szolgálata képtelen, a nyugdíj kiszámításnál 20 betöltött szolgálati esztendő vétetik javára számításba.

19. §.

Az előző § tól eltekintve a tisztviselőnek nincs jogában nyugdíj helyett végkielégítést kérni.

20. §.

A nyugdíj kiszolgáltatása a 4. § ban megjelölteken kívül megszűnik:

- a) ha a nyugdíjat élvező meghal;
- b) ha újjólag a pécsi püspöki uradalomban alkalmazást nyer, ebbeli alkalmaztatása idejére;
- c) ha a 15. §. a.) pontja alapján nyugdíjazottnál a nyugdíjaztatási ok megszüntével régi javadalmazása mellett újra alkalmazásba lépni vonakodik;
- d) ha az illető megszűnt magyar állampolgár lenni.

21. §.

Azon tiszteket, kik a püspöki uradalmi szolgálati idejükbe beszámítandó védkötelezettségi szolgálatuk teljesítése alatt vagy ezen szolgálatuk következtében szolgálatképtelenné váltak, illetve elhaltak, a jelen szabályzatban megállapított összes ellátási igények azon esetre is megilletik úgy őket, mint özvegyeiket és árváikat, ha a katonai kincstártól sebesülési pótlék vagy érempótlék, vagy bármiféle ellátásban részesülnek.

22. §.

Ha a 36 évnél kevesebb szolgálat után a nyugdíjazott egyén valamely püspöki uradalomban engedély nélkül rendszerezített állást foglal el, az itteni nyugdíja megszűnik.

IV. FEJEZET.

A tisztviselők özvegyei és árváinak ellátásáról.

23. §.

Özvegyi nyugdíjra tarthat számot az a nő, kinek férje nyugdíjjogosultsággal bíró tisztviselő volt, míg ismét férjhez nem megy:

a.) ha férjével annak tényleges szolgálati idejében az uradalom mindenkor javadalmasának jóváhagyásával lépett házasságra;

b.) ha férjével annak az uradalomnál történt alkalmaztatása előtt lépett ugyan házasságra, de nyugdíjjogosultsága, vagy kinevezési okmányában, vagy ezen szabályzatok értelmében kiterjesztetett.

c.) ha az özvegy férjével ennek haláláig törvényes és egyházilag is érvényes házasságban élt, s tőle szentszéki bíróság által elválasztva nem lett. Ily birói elválasztás esetén is megtarthatja az özvegy a nyugdíjhoz való jogosultságát, ha az elválás a férj hibájából mondatott ki.

d.) ha az özvegy férjével annak aktív szolgálatában egymásután legalább 3 évig élt együtt egyházilag is érvényes házasságban és a házasságból gyermek nem született; ha azonban a házasságból gyermek származik, ezáltal az özvegy már egyévi házasság után is nyugdíjképes leend;

e.) ha és ameddig erkölcsös életrendet folytat;

f.) ha a következő 24. §. rendelkezéseinek megfelelően.

24. §.

Az özvegyek a részükre folyósított nyugdíjból az esetleg korábbi házasságukból származó kiskorú vagy keresetképtelen gyermekeiket is tartoznak eltartani és tisztességesen neveltetni.

25. §.

Az özvegyek nyugdíja tekintet nélkül arra, hogy férjük szolgálatban, vagy nyugdíjban halt-e el ötven %-át teszi

ki annak az összegnek, amit férjük élvezett, vagy élvezett volna. Ezen nyugdíj azonban 600 kor.-nál kevesebb nem lehet.

26. §.

A 17. §-ban megjelölt végkielégítés megilleti azt az özvegyet is, kinek férje még nyugdíjigénnyel nem birt, de a 17. és 18. §§-ban leirt körülmények között elhalt.

27. §.

A szolgálatban elhalt tisztviselő özvegyét halálozási járulékként annyi illeti meg, amennyi az elhunyt férje egynegyedévi készpénzfizetése és terménybeli járandóságának az értéke.

28. §.

Az özvegyi nyugdíj első részlete, ha a férj akár szolgálatban, akár nyugdíjban halt meg, az előző §-ra való tekintettel attól az évtől kezdődik, amelyre az előző §. értelmében járandóságai megszűntek.

29. §.

Ha a férj halála után számadási hiány találatnék, az özvegy nyugdíjának a hiány megtérítése fejében leendő visszatartásához a javadalmasnak joga van s a nyugdíj csak a hiány teljes fődözése után folyósíttatik.

30. §.

Ha a férj a 17. és 18. §§-okban megjelölt módon lett szolgálatképtelen, vagy halt el és gyermekek vannak, úgy az atyátlan árvák fejenként az anyának járó végkielégítés 20 %-át kapják egyszer s mindenkorra.

Szülők nélküli vagy ilyenekül tekintendő árváknak fejenként az atyátlan árvák részére járó végkielégítés másfélszeres összege jár.

31. §.

Megszűnik az özvegyi nyugdíj;

a) ha a nő meghal;

b.) ha a nő újból férjhez megy;

c.) ha megszűnik magyar állampolgár lenni, vagy valamely bűncselekményért jogérvényesen hivatalvesztésre ítéltetett.

A b.) alatti eset a gyermekek neveltetési járulékának kiszolgáltatására nincsen kihatással.

V. FEJEZET.

32. §.

Azon özvegyek, kiknek jelen szabályzat értelmében folytonos ellátásra van igényük, s kiknek férje halálakor kiskoru, akár édes, akár mostoha gyermekeik vannak, azok ezen gyermekeik számára nevelési járulékot kapnak.

Nevelési járulékot kapnak továbbá tekintet nélkül számukra a nagykorúságot még el nem ért szülőtlén árvák is, kiknek szülei állandó ellátásra igényt tarthattak volna.

Nyugdíjas özvegy anyjuk életében ezen neveltetési járulék az elhalt apa tisztviselői nyugdíjának 10% ában állapítatik meg gyermekenkint, nyugdíjas özvegy anyjuk halála esetén pedig annak 20%-ában. Ezen neveltetési járulék egyformán illeti meg az elhalt tisztviselő kiskoru gyermekeit nagykorúságuk elértéig akkor is, ha anyjuk a 31. §. egyik esete folytán nyugdíját elveszteni.

Ha a kiskorúak anyja, vagy mostohaanyja a 23. §. rendelkezéseinek meg nem felelne, a gyermekek neveltetési járuléka a gyámhatóságához lesz fizetendő.

Ha az egy-egy kiskoru gyermekre eső, bíróság által letárgyalt akár apai, akár anyai tiszta hagyaték 25000 korona értéken felül lenne, a gyermekneveltetési járulék egyáltalán nem jár.

33. §.

Eltűnt, vagy fel nem található tisztek nejeinek és

gyermekeinek, ha egyébiránt a jelen szabályzatban megállapított föltételek megvannak, az özvegyek és árvák számára meghatározott ellátás mindaddig ideiglenesen utalványoztatik, míg a férj, illetve atya elő nem kerül, vagy törvényesen holtak nem nyilvánítottik.

VI. FEJEZET.

34. §.

Ezen szabályzatban foglalt határozmányok minden jelenleg alkalmazásban levő szolgálati szabályzatban megállapított rangfokozat valamelyikébe tartozó, vagy azok valamelyikébe ezután kinevezendő tisztre nézve az élethéltetés alkalmával kötelező erővel bírnak, a jövőben pedig kineveztetésekor kézbesítettnei fognak.

35. §.

Ezen szabályzat a folyó év elejétől lépven hatályba, az eddig már folyosított nyug- és kegydíjak érintetlenül maradnak, s eme szabályzat visszaható erővel csak annyiban bír, hogy a jelenleg tényleges szolgálatban levők és a szolgálati szabályzat valamelyik rangfokozatában megerősített tisztviselők eddigi szolgálati ideje úgy az állandó ellátások, mint az egyszer s mindenkorra szóló végkielégítések megállapításánál ezen szabályzat határozmányai szerint beszámítatnak.

Az 1918. évi január hó elseje előtt az uradalom szolgálatában eltöltött idő a nyugdíjba csak akkor számíttatik be, ha a 12. §. 4-ik bekezdésében foglaltak szerint a 4% járulékot 6%-os kamataival együtt a tisztviselő a nyugdíjalapba egynegyed éven belül befizeti.

36. §.

Ha bármely körülmény folytán a püspöki uradalomnak tisztekre nem lenne szüksége, úgy a nyugdíjalap, mint ilyen megszűntnek tekintendő.

Ezen esetben az akkor uradalmi szolgálatban levő valamennyi tisztviselő olyan elbánásban részesül, mintha

önhibáján kívül szolgálatképtelenné vált volna, vagyis úgy a tisztviselő, valamint azok özvegyei és kiskorú gyermekei a jelen szabályzat rendelkezéseihez képest végkielégítésben, nyugdíjban, vagy nevelési járulékbán részesítendők.

A jogosultság elvesztésére vonatkozó intézkedések azonban a nyugdíjalap megszűnése esetében is érvényben maradnak.

A már nyugdíjat élvező tisztek, ezek özvegyei és árvái a nyugdíjat, illetőleg nevelési pótlékot tovább is élvezik a jogcím szabályszerű megszűnéséig.

Amennyiben az alaptőke jövedelme mindezen kiadások fedezésére elég nem volna, a hiány mindaddig, míg az igényjogosultak száma ezt szükségessé teszi, a javadalom folyó jövedelméből fedezendő.

A nyugdíjalap megszűnése esetén az alap kezelése, valamint az utolsó igényjogosult jogcímének megszűnése után az alap fönmaradó részének hováfordítása iránt a javadalmas püspök a pécsi székeskáptalan hozzájárulásával fog határozni.

A hozandó határozat jóváhagyás végett a vallás- és közokt. Miniszteriumnak bemutatandó.

Pécs, 1918. június hó 1.

Zichy Gyula

pécsi püspök.

60556/920. szám.

Jóváhagyom azzal, hogy a szabályzat 23. és 29. szakzaiban foglalt intézkedésekre vonatkozó állami törvények teljes integritása is kifejezetten fenntartatik és azok sértetlen érvénye feltétlenül biztosittatik.

Budapest, 1920. augusztus hó 7.

Haller.

NYUGDIJSZABÁLYZAT.

A pécsi püspöki uradalom
rendes tisztviselői, azok özvegyei
és gyermekei számára.

NYOMATOTT
RAUBITSCHek IZÓRNÁL BONYHÁDON,
1921.